

HOOGGEACHTE VERGADERING,
ZEER GEWENSCHTE TOEHOORDERS,

Bijna 15 maanden zijn vervlogen, sedert het wapengekletter den vrede kwam verstoren, waarin West-Europa zich meer dan 43 jaren had verheugd. De moderne oorlog, jaren lang een schim, die huivering aanjoeg, doch waarvan niemand wist, wat hij worden zou, — hij is overgegaan in tastbare realiteit. Eene werkelijkheid, zoo eenvormig van lijn, dat de gedachte eraan velen onzer meer vermoeit dan afschrikt. Nu ligt dit wel ten deele aan het ongedachte verloop, dat de tegenwoordige krijg heeft genomen. De positie-oorlog op het West-Europeesche terrein *is* waarlijk monotoon. Maar de indruk ervan wordt toch ontegenzeggelijk verhoogd door het feit, dat deze eentonige krijg juist de *tegenwoordige* is. De geschiedenis van vroeger eeuwen kent ook langdurige belegeringen en tijden van langgerekten status quo. Maar dat deert ons veel minder, omdat het getal van die maanden en jaren veelal geworden is tot een dood cijfer, eene figuur in het jaartallenboek, een stuk pasmunt op het examen. En toch, het was ook in dien tijd zoo ontzettend reëel. Mag ik u uitnoodigen met mij terug te gaan in den geest, 26 eeuwen, en dan nog 40 jaren. Wilt ge mij vergezellen naar een landschap, dat zijn eigenaardig cachet ontleent aan de vele schoone vlakke dalen, die overal tusschen de bergen rondgestrooid liggen? Het is het landschap van Midden-Kanaän,